

[Waldorff]

dan, at vi er lige, skal vi sige unuanceret kritiske over for hvad som helst, der kommer ud af en forhandling, men her er der tale om et så dårligt forlig, at man reelt må sige, at det er værdiløst, fordi det bevarer ét selskab med monopol på de danske Nordsøreserver.

Så ved jeg ikke, om jeg lige til sidst må minde om, at under foregående spørgsmål manglede vi faktisk et svar om transporttarifferne. Er det noget, hvor folketinget/regeringen frit kan fastsætte procenten?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 684

12) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Finder ministeren ikke, at ytringsfriheden er i fare på grund af det formynderi, som programchefer i Danmarks Radio gentagne gange har udøvet over for udsendelser eller indslag i disse?«

Skriftlig begrundelse

Mandag den 23. februar nedlagde programchef Werner Svendsen forbud mod at bringe et indslag om frimurerne i TV-udsendelsen Kanalen. Indslaget var en fortsættelse af et tidligere indslag om samme emne. De direkte ansvarlige for udsendelsen, Jørgen Koldbæk og Hans Georg Møller, frasagde sig derefter ledelsen af Kanalen, idet de dog først stillede et kompromisforslag om, at afvisningen af indslaget skulle danne udgangspunkt for en diskussion i Kanalen om ytringsfriheden i Danmarks Radio. Dette kompromisforslag afviste Werner Svendsen også.

Med den store indflydelse, Danmarks Radio har i informationsformidlingen, og med den betydning for meningsdannelsen, radio og TV har, forekommer det mere end betænkeligt, at lyttere og seere på grund af forhåndscensur bliver udelukket fra selv at danne sig en mening om f. eks. skjulte og åbenlyse magtfaktorer i det danske samfund. En diskussion om rammerne for ytringsfriheden i Danmarks Radio forekommer meget vigtig for alle de mennesker, der daglig får deres vigtigste orienteringer gennem radio og fjernsyn.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til dette spørgsmål er mit svar nej.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal takke for svaret. Det var i hvert fald, hvad jeg ville kalde kort og fyndigt, og det er klart, at jeg er ganske uenig i det svar, som ministeren giver, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Udgangspunktet er en meget aktuel sag om nogle afbrydelser af Kanaludsendelserne på grund af nogle indslag om frimurerne, men det er sådan set ikke de ting, jeg har ønsket at diskutere her. Jeg har ønsket at diskutere, hvordan man forvalter ytringsfriheden ikke alene i Danmarks Radio, for det hører jo under radiatorådets kompetence, men i det hele taget inden for den offentlige forvaltning.

Det er klart, at der må være nogle rundt omkring i institutionerne, der er ansvarlige i sidste ende, men jeg mener også, at det først er i sidste ende, cheferne skal være ansvarlige. Når man, som det er sket her, og som det ofte sker, uddelegerer det daglige ansvar for et arbejde til nogle medarbejdere, så må man give dem lov til at fungere sådan, som de nu ønsker det. Derefter må man, hvis der skulle komme noget ballade, fordi der er nogle, der er blevet fornærmede over, hvordan medarbejderne har ytret sig, hvad de har taget op, tage de ting op til vurdering og eventuelt til en domstolsafgørelse. Sådan gør man ved dagblade, og sådan bør man gøre i Danmarks Radio, og sådan bør man gøre mange andre steder i den offentlige forvaltning.

Jeg har ikke her ønsket at tage stilling til selve sagen om, hvorvidt man kan udsende noget om frimurerne og deres hemmeligheder, for frimurerne er mig temmelig ligegyldige. Jeg kender udmærket godt deres virksomhed uden at kende deres navne. Men selvfølgelig har det undret mig noget, og det undrer mig tit, at det altid er, når man rører ved magtkonstellationerne her i samfundet, at der bliver ballade, at der bliver censur, at der bliver lagt op til selvrens.

Jeg føler faktisk, at dette spørgsmål, som i øvrigt ligger tæt op ad et spørgsmål, som fru Margrete Auken i dag stiller til justitsministeren, er kolossalt vigtigt. Vi har ikke megen